

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ,

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τιμή της Σύρου Δραχ. 22
Εκτός 26

Διὰ τὰς Διατρ. τὸν στίχ. 1. 26
Διὰ τὰ Δικαστικά τὸν » 1. 25
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ τὴν 5 Νοεμβρίου 1860.

Ὁ «Βρετανικὸς Ἀστὴρ» καὶ τὸ ἔγγραφον Μαγκεστριανῶν.

Πρό τινος καιροῦ φαίνεται ἐκδιδομένη εἰς Ἀγγλίαν Ἑλληνικὴ Ἐφημερίς ὑπὸ τὸ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα «Βρετανικὸς Ἀστὴρ».

Μεγάλῃ συνδρομῇ τῆς Ἐφημερίδος, μεγάλα τὰ κεφάλαια τῶν μετῶν, μέγα σχῆμα, μεγάλα καὶ ποικίλλαι εἰκονογραφίαι, τὰ πάντα ἐν γένει μέγα ὑπέσχοντο ἔργον.

Τὸ ἔργον ἀληθῶς ἦτο μέγα· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν ὅπως ἐφάνη μετὰ τὴν ἐκδοσὶν ὀλίγων φύλλων ἦτον Ἐρωστράτειον καὶ διὰ τὰ ὁμιλήσωμεν καθαρώτερα κατὰ νοῦν ἐθετο ὁ συντάκτης τοῦ «Βρετ. Ἀστέρος» νὰ ψυχράνῃ τὴν καρδίαν τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς ὁμογενῶν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως ἡμῶν.

Μεγίστη ὡς εἰκὸς ψυχρότης κατέλαβεν ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας κατὰ τοῦ «Βρετανικοῦ Ἀστέρος»· διότι ὁ Ἕλλην θεωρεῖ τὸν Βασιλέα αὐτοῦ ὡς τὸ Παλλάδιον τῶν ἐλευθεριῶν του, τῆς ἀνεξαρτησίας του, τῆς ὑπάρξεώς του καὶ εἶναι ἀφωσιωμένος εἰς αὐτὸν ψυχῇ τε καὶ σώματι.

Ἐν τούτοις ἀναφίνεται καὶ ἔγγραφον ἀξιοτίμων συμπολιτῶν τῆς Μαγκεστρίας κατακρινόντων τὸν ἀνάγωγον τούτον τρόπον τοῦ γράφειν τοῦ «Βρετανικοῦ Ἀστέρος» καὶ τὸ ὅποιον καὶ ἡμεῖς δημοσιεύομεν κατωτέρω.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἶναι καθαρὰ καὶ εὐσυνειδήτως ἑκφρασίς τῶν Ἑλλήνων τῆς Μαγκεστρίας, γενομένη θαρρόαλώς καὶ δημοσιευθεῖσα διὰ διαφόρων ἐφημερίδων. Εἶναι κατὰ τὴν ιδέαν μας ἐν κάλλιστον μᾶθημα εἰς τὸν τύπον, καὶ εἶθε οἱ πολῖται νὰ εἶχον τὴν γενναϊότητα νὰ ἐκφράζωνται παρρησίᾳ τὴν γνώμην των περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ἐφημερίδων, διότι αἱ τοιαῦται ἐκθέσεις ἤθελαν εἶσθαι ἀποτελεσματικώτεραι παρὰ τὰς αὐστηροτέρας ἀποφάσεις τῶν καουρυχοδικῶν.

Λυπούμεθα ὅτι τινὲς ἐφημερίδες ἐξετραχηλίσθησαν πέραν τῶν ὁρίων τῆς ἐφημεριδογραφίας καταφερόμεναι κατὰ τῶν ἀξιοτίμων Ἑλλήνων τῆς Μαγκεστρίας ψεῦδων ἐπισημῶς τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ «Βρετανικῷ Ἀστέρι», περὶ τοῦ Ἀνωτάτου ἡμῶν ἄρχοντος. Ἐλεεινολογοῦμεν τὴν τοιαύτην διειδυνοῦν τοῦ τύπου, διότι εἴαν πρέπη νὰ σεβώμεθα τὴν κοινὴν γνώμην αὕτη διὰ τῶν τοιούτων ἐγγράφων ἀρκούντως ἐκτίθεται. Καὶ οἱ κατακρινόντες αὐτὸ ὀφείλου διὰ τὰ ἀντιπαλαίσωσιν ἀνταξίως νὰ παραστήσωσι καὶ οὗτοι ἔγγραφον ὑπογεγραμμένον παρ' ἄλλων πολλῶν πολιτῶν Ἑλλήνων τὰ ἐναντία τοῦ ψεγομένου διαλαμβάνον. Οὐδεὶς ὅμως Ἕλλην τὴν καρδίαν φρονεῖ οὕτω.

Ὁ «Βρετανικὸς Ἀστὴρ» ἐνσπεύρων καίποτε εἰς τὰ ἄρθρα του περικοπὰς ἀφορώσας τὸ ἱερὸν πρόσωπον τοῦ Βασιλέως μας, πράττει ἐναντίον τοῦ συντάκτου θεωροῦντος ἱερὸν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ περιφρονεῖ τὸ ἔθνος τὸ θεσπίσαν τὸ σύνταγμα.

Ἐκτὸς τούτου ὁ «Βρετανικὸς Ἀστὴρ» διὰ τῶν γεγραμμένων του, τείνει εἰς τὸ νὰ διαχωρήσῃ τὸ ἔθνος καὶ νὰ ἐνσπεύρῃ ζῆλάνια μεταξὺ τῶν ὁμογε-

νῶν, ἐνῷ ἅπαντες ἔχομεν ἀνάγκην ἀπὸ σύμπνοιας καὶ ἀγάπης.

Ἄλλ' ὁ «Βρετανικὸς Ἀστὴρ» ἔχει τοῦλάχιστον δίκαιον εἰς τὴν οὐσίαν; Ἰδοὺ καὶ ἡμεῖς ἡ δυσάρεστος λεπτομέρεια εἰς τὴν ὁποίαν ὑποχρεούμεθα νὰ ἐμδωμεν θεωροῦντες ὅτι γράφομεν εἰς τόπον πλείστας θύσας σχέσεις ἔχοντα μὲ τοὺς ἐκτὸς καὶ ἐντὸς ὁμογενεῖς.

Βεβαίως ἐξετάζοντες τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως μας δὲν δυνάμεθα ν' ἀναμνησκόμεν τοὺς πλησιάζοντες τὴν αὐτὴν καὶ τοὺς ὑφυργούς, καὶ διότι τὰ πρόσωπα ταῦτα μεταβάλλονται καὶ διότι εἶναι ἄγνωστον ποῖα θὰ ἦναι καὶ τὰ διαδεχόμενα.

Ἐν γένει παρατηροῦμεν ὅτι δὲν τολμοῦσιν οὕτε οἱ ἰδιοτελεῖς γράφοντες ν' ἀναμνησκώσιν τι ὡς πρὸς τὰ αἰσθητά καὶ τὴν καρδίαν τοῦ ἡγεμόνος ἡμῶν. Εὐρῆκαν ὅμως ἐν τεχνικῷ ἐπιχειρήματι, τοῦ νὰ καταφέρωνται κατὰ τῆς Αὐστρίας καὶ νὰ δεικνύωσι τὴν πατρίδα τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ὡς ἐν πρόσκομμα διὰ τὴν πρόδον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἐξαιτούμεθα συγγνώμην, ὅθεν ἀήκει, διότι προχωροῦμεν εἰς τοιαύτας λεπτομερεῖας ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ σύστημα ἡμῶν εἶναι τοῦ νὰ μὴ παραλίπωμεν οὐδεμίαν φάσιν τοῦ ἀντικειμένου δι' ὃ πραγματευόμεθα ἀνεξέλεγκτον.

Καὶ ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ἀσυμβίβαστον μὲ τὸν ὀρθὸν λόγον ὁ ἡγεμὼν νὰ ἐπηρεάζεται ὡς πρὸς τὴν πρόδον τοῦ κράτους αὐτοῦ εἴτε ἐκ τῆς πατρίδος εἴτε καὶ ἐκ τῆς οἰκογενείας του αὐτῆς. Δὲν εἶναι δὲ πολλὸς καιρὸς καὶ ὅν ὑπῆρξε ψυχρότης μὲ τὴν αὐτὴν τῆς Παναρίας πολὺ ὀλιγώτερον ὅθεν θὰ ἐπιρεασθῇ ἀπὸ τὴν αὐτὴν τῆς Αὐστρίας.

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅμως πρὸς στιγμήν ὅτι κατὰ τὰ πρωτόκολλα ἠδύνατο νὰ ἦναι ἡγεμὼν ἐκ τῶν τριῶν μεγάλων δυνάμεων ἦτοι τῆς Ῥωσσίας, Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

Ἐάν ἦτο Ῥώσος ὁ «Βρετανικὸς Ἀστὴρ» ἢ ἄλλος ὁμοίος του ἤθελεν εἶπει: «Ἑλληνες ματαίως ἡγωνίσθητε διὰ τὰς ἐλευθερίας σας καὶ ποθεῖτε τὴν ἐκτασὶν τῶν ὁρίων σας, αἱ συμπάθειαι τῆς οἰκογενείας τοῦ Βασιλέως σας πρὸς τὴν δουλείαν εἶναι παλαιαὶ καὶ ἡ πολιτικὴ τοῦ Μεγάλου Πέτρου ζῶσα καὶ ἀκμάζουσα. Ἡθέλετε εἰσθε εἰς τὸ Βυζάντιον εἴαν ἡ τύχη σας διείπετο ἀπὸ πολιτικῆς καὶ μὴ ἀντικειμένην προαιωνίως εἰς τὴν ιδέαν τοῦ νὰ λάβετε τὸ Βυζάντιον. Ἡ αὕτη πολιτικὴ δὲν ἐπιτρέπει τὸ μεγαλεῖον σας διὰ νὰ μὴ φθάσετε μόνον σας εἰς τὸν σκοπὸν κτλ.»

Ἐάν ἦτον Ἀγγλὸς τότε δὴ ὁ «Βρετανικὸς Ἀστὴρ» ἢ ἄλλος ὁμοίος ἤθελεν εἶπει: «Μὴ περιμένετε Ἐπτάνησον οὕτε Κρήτην, οὕτε νήσους, οὕτε μέγεθος, οὕτε ναυτικόν· ἡ πολιτικὴ τοῦ ἡγεμόνος σας ἀντίκειται εἰς τὴν πρόδον σας διότι τὰ θέλει δι' ἑαυτήν. Ἡ πρόδος τῆς βιομηχανίας σας καὶ τῆς ναυτικῆς σας θεωρεῖται ὡς ἀφαιρούσα ποσὴν ἐκ τοῦ βαλαντίου τοῦ ἔθνους τοῦ ἡγεμόνος σας κτλ.»

Ἐάν ἦτο Γάλλος ἤθελεν εἶσθαι βεβαίως ἐκ τῶν Βουρβόνων πάλιν ἤθελεν λέγει: «Μὴ περιμένετε πρόδον ἢ δυναστείαν ἰσχυροῦ ἔθνους κατατρέχει τὴν ἡγεμονικὴν οἰκογένειάν σας κτλ.»

Ἐκαστος κατανοεῖ ὅτι τοιαῦτα αἰτιάσεις τὰς ὁποίας ἀποκρούομεν δὲν ἐλλέουσιν, ὁποῖαι καὶ σή-

μερον λέγονται παρὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἔθνους ἀλλὰ δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν βάσιν καὶ εἶναι αὐτόχροημα μηχανορραφία.

Ὁ Βασιλεὺς Ὁθων ἀφωσιώθη εἰς τὸ ἔθνος, ἐγένετο ἐν μὲ αὐτὸ, ἔδωκε τὸ πρῶτον ὄνομα τοῦ Βασιλέως ἐνεκοιπώθη τὴν γλῶσσαν του τὴν ἐνδυμασίαν του παραδέχεται τὰ ἐθιμὰ του σέβεται τὰ ἱερά. Καὶ ὁ «Βρετανικὸς Ἀστὴρ» καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη ἐφημερίς καταφερομένη κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως μας ἐνεργεῖ ἰδιοτελεῖς μὲ πλαγίους σκοποὺς καὶ πρὸς βλάβην τοῦ ἔθνους.

Καλῶς ποιοῦτες ὅθεν οἱ ἐν Μαγκεστρίᾳ ὁμογενεῖς ἐδήλωσαν τὴν ἀγανάκτησιν αὐτῶν.

Ἐπαινοῦντες δὲ τὴν πράξιν αὐτῶν ὀφείλομεν νὰ προσθέσωμεν εἰς συμπλήρωσιν τῆς ιδέας ἡμῶν ὅτι θεωροῦμεν ἀπαραίτητον καθήκον εἰς τοὺς συντηρητικούς, εἰς τοὺς ἀπαρτίζοντας τὴν μεσαιὴν τάξιν ἦτοι τοὺς μὴ προστρέχοντας εἰς τὰ θυμιάματα μετὰ χαμερπείας καὶ τοὺς μὴ θυσιάζοντας κάθετι διὰ νὰ ἀρπάσωσι, τὸν ἄρταν τῶν ἄλλων θεωροῦμεν· λέγομεν ἀπαραίτητον αὐτῶν καθήκον τὸ νὰ συντελώσιν εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ φρονίμου καὶ συντηρητικοῦ τύπου. Δὲν ἀρκεῖ τὸ νὰ κακίζωμεν τὰ κακῶς γεγραμμένα, ἀλλ' ὀφείλομεν καὶ νὰ ἐνισχύωμεν τὰ καλῶς γεγραμμένα.

Ἡ Μεσαιὴν τάξις πρέπει νὰ ἐννοήσῃ τὴν κοινωνικὴν αὐτῆς θέσιν καὶ νὰ ἐνεργῇ. Ἐκ τῶν μεγαλητέρων δὲ κοινωνικῶν μοχλῶν εἶναι ὁ τύπος· διότι δι' αὐτοῦ καὶ κοινὴν γνώμην θέλομεν μορφώσιν, καὶ τοὺς ἄρχοντας θέλομεν περιστέλλει καὶ τοὺς ἀρχομένους θέλομεν στηρίξει εἰς τὸ καλῶς φρονεῖν καὶ πράττειν.

Τινὲς τῶν πλουσίων καθήμενοι πολλάκις εἰς τὰ δωμάτιά των, ἔστω καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, κακίζουσι τὸν Ἑλληνικὸν τύπον τὸν περιφρονοῦσιν κηρύττουσι παρρησίᾳ, ὅτι τὸν ἀποστρέφονται, καὶ νομίζουσιν οὕτω ὅτι ἐκπληροῦσιν πατριωτικὸν ἔργον. Οἱ ἄθλια ὅμως οὗτοι εἶναι ἐπίσης ἀξιοκατάκριτοι καὶ ἀξιολύπητοι μὲ τοὺς τὰ κακὰ γράσαντας, εἴαν δὲν συνδράμωσιν τὸν καλὸν τύπον γενναίως, καὶ εἴαν δὲν ἐνεργώσιν εἰς τὸ νὰ συστήσωσιν καλὸν τύπον. Ἀλλὰ περὶ τούτων ἄλλοτε ἐκτενέστερον. Ἰδοὺ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ
«Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ.»

Εἰς Αὐανδρίον.

«Κύριε, εἰς τὴν παρ' ὑμῶν ἐκδιδομένην ἐφημερίδα, ἡ ὁ Βρετανικὸς Ἀστὴρ,» βλέπομεν μὲ λύπην μας τὴν ἀπὸ τινος ἤδη καιροῦ ἐκ συστήματος καταφορὴν σας κατὰ τῶν καθεστῶτων ἐν τῇ φίλῃ ἡμῶν πατρίδι καὶ, τὸ χεῖριστον πάντων, ἐπιλήσμονες γενομένοι αὐτῶν τῶν κοινοτέρων ἀρχῶν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, αὐτὸς τοῦ ἱεροῦ προσώπου τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Ἀνακτοῦς αἰφειδεσθε.

Ἄν καὶ τὸ φύλλον σας παρουσιάξῃ ἀπλὴν ἀτομικότητα, καὶ οὐδεμίαν δύναται νὰ περιάψῃ εἰς τοὺς ἄλλους εὐθύνην.

Ἐπειδὴ ἐνδέχεται παρὰ τῶν ἀπλουτέρων ἐκτὸς τῆς Ἀγγλίας ὁμογενῶν νὰ ἐκληρῇ, ὅτι τοῦτο ἀντιπροσωπεύει τὴν κοινὴν γνώμην τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Ἑλλήνων, καθόσον μάλιστα τοιοῦτόν τι διηρμηνεύει ἐσχάτως

παρά τινων ἐν τῇ Ἑλλάδι φύλλον τῆς ἀντιπολιτευ-
σεως προεξάρχοντος τοῦ Αἰῶνος.

« Καθὼν ἡμῶν νομίζομεν νὰ διακηρύξωμεν διὰ τοῦ
ἐπισημοτέρου τρόπου, ὅτι ὄχι μόνον ἀποδοκιμάζομεν
τὴν τοιαύτην πορείαν σας, ἀλλὰ καὶ ἀποκηρύττομεν
ταύτην, ὡς ἀντισυνταγματικὴν, ἀναρχικὴν καὶ τῶν
καθεστώτων ἀνατρεπτικὴν »
« Ἐξαιτούμεθα δὲ χάριν αὐστηρᾶς δικαιοσύνης τὴν
εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον σας δημοσιεύσιν τῆς παρού-
σης μας.

Ἐν ΜΑΓΚΕΣΤΕΡ, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1860.

Ιω. Γ. Ἀσλαν, Σ. Ν. Φραγκόπουλος, Π. Τζόλας, Γ. Κ.
Τζήρος, Π. Θεολόγος, Θωμ. Δημητριάδης, Γεώργιος Ι. Κα-
λουτάς, Γ. Θ. Τσοῦκος, Α. Ξ. Ζερβουδάκης, Α. Εὐμορφό-
πουλος, Α. Σκυλίτζης, Θ. Πανονίδης, Α. Α. Σαγῆνης,
Π. Κ. Σαλβάτος, Α. Πλιάσκος, Ν. Εὐτυχίδης, Ξ. Α. Χρύ-
σανθος, Γρ. Φωτιάδης, Μ. Χαλβουδάκης, Ξ. Καστανός,
Β. Ν. Παρώδης, Α. Δ. Βλαχομένος, Α. Μ. Κοπαίλης, Α.
Αποστολίδης, Ι. Σεργιάδης, Α. Ν. Ἀλεξανδρῶν, Μ. Ι.
Ροδοκανάκης, Η. Βαλλῆς, Δ. Φραγγίδης, Ν. Χαρίλαος,
Κ. Ζ. Σκαρμαγκᾶς, Ἀλεξιάδης καὶ Γ. Μ. Παππᾶ, Θεό-
δωρος Μηνιάτης, Κ. Ν. Ταμβάκος, Στ. Ἀγέλαστος, Χ.
Κωνσταντινίδης, Ζ. Χατζόπουλος, Ι. Εὐτυχίδης, Ι. Χρύ-
σης, Μάρκος Ὀλιβός, Παππάς-Ὀλιβός, Κ. Θεοχαρίδης, Θ.
Σουβαζόγλους.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ οἰκοδομὴ τῶν ἔργων τῆς Ἑλλήν. Ἀτμο-
πολικῆς Ἑταιρίας προβαίνει δεικνύουσα ἤδη τὸ ἐπιτυχὲς
σχέδιόν της καὶ τὴν ἐπιμελημένην ἐργασίαν τῶν εἰς αὐτὴν
ἀσχολουμένων ἀρχιτεκτόνων καὶ τεκτόνων· δυσκολία τις
μόνον ἀπαντᾷ καθόσον ἀφορᾷ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ κα-
ποδοχίου ἑλλειπόντων τῶν εἰδικῶν περὶ τὰ τοιαῦτα τε-
χνιτῶν τοὺς ὁποίους ἡ Διευθύνσις τῆς Ἑταιρίας ἀναγκάζε-
ται νὰ ζητήσῃ ἐξώθεν καὶ ἰδίως ἐκ τῆς Εὐρώπης. Τὸ
λαμπρὸν αὐτὸ οἰκοδόμημα θέλει εἶσθαι τὸ μοναδικὸν εἰς
τὸ εἶδος τοῦ καὶ ἄσας τὴν Ἀνατολὴν, ὡς ἰδιωτικὸν
Κατάστημα, καθότι ἐκτὸς τοῦ ἔργου τῆς οἰκοδομῆς
ζοντος καὶ κατασκευάζοντος τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὰς μηχαν-
νάς κλ. σίδερα, θέλει ὑπάρχει καὶ σιδηρὰ ἀναβάθρα ἀνελ-
κύνουσα καὶ καθελκύνουσα τὰ σκάφη τῶν Ἀτμοπλοίων μετὰ
πάσης εὐκολίας καὶ ἐκτὸς πεντὸς κινδύνου.

Πᾶς ἔχων καρδίαν Ἑλληνικὴν καὶ βλέπων τὰ ἔργα ταύ-
τα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπολικῆς, δὲν δύναται ἢ νὰ συγκι-
νηθῇ, εὐχόμενος ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς ἔθνικης ταύτης
ἐπιχειρήσεως· ἐπειδὴ ὅμως τὰ μεγάλα ταῦτα ἔργα χρή-
ζουσι καὶ ἀδρῶν κεφαλαίων τὰ ὁποῖα ἐκ τῶν κόλπων τοῦ
Ἑλληνισμοῦ προσδοκῶνται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἅπαντες ὀφεί-
λομεν τὸ κατὰ δύναμιν νὰ παρέξωμεν τὴν συνδρομὴν καὶ
ὑποστήριξιν μας πρὸς αὐξήσιν τῶν μέσων τῆς Ἀτμοπολικῆς,
τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον καὶ ὠφέλεια τις ὑπάρχει καὶ
τοιαύτη προσδοκᾶται ἐκ τῆς προόδου τῆς Ἑταιρίας μεγαλ-
υτέρα εἰς τὸ μέλλον· ἄλλως τε καὶ τοιαύτη ἂν δὲν ὑ-
πῆρχεν, ἡ ἔθνικὴ φιλοτιμία ἀπαιτεῖ νὰ συνδράμῃ πᾶς
Ἑλλήν, ἔστω καὶ χωρὶς ὠφέλειαν ἐπὶ τῶν καταβληθησο-
μένων κεφαλαίων του, ἀρκεῖ ὅτι ὠφελεῖται ἡθικῶς τὸ ἔθνος
καὶ ὑπερηφάνως ἐπιδεικνύει τὴν προσφιλεῖ του σημαίαν
εἰς τὸν ξένον Κόσμον, καθ' ὑπερβολὴν ἄλλων ἔθνων με-
γαλλιτέρων καὶ πλουσιωτέρων τῆς μικρᾶς μας Πατρίδος.

— Ὁ Λοχαγὸς Κ. Γεωργαντᾶς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν θέ-
σιν του ὡς ἀρχηγὸς τῆς ἐνταῦθα Διευθύνσεως τοῦ Μηχα-
νικοῦ κατὰ συνέπειαν ἀπῆλθεν ὁ ὑπολοχαγὸς Κ. Ρίζος,
ὅστις ἀνεπλήρωσεν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του τὸν Κ. Γεωργαν-
τᾶν πρὸς τὸν Κ. Ρίζον ὁ τόπος ἐκφράζει τὰς εὐχαριστή-
σεις του, διότι ἐχορήγησε προθύμως καὶ δραστηρίως πᾶ-
σαν ἔννομον εὐκολίαν πρὸς τοὺς πολίτας καὶ οὐδεὶς ἐστὶ
παραπονούμενος, ὅτι ἐβράδυνεν νὰ λάβῃ τὴν ζητηθεῖσαν ἁ-
δειαν οἰκοδομῆς.

— Πρὸ ὀλίγων ἀκόμῃ ἡμερῶν ἐσυστήσαμεν εἰς τὴν
Ἀστυνομίαν μας αὐστηρωτέραν ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῶν συμ-
βαινοῦσων ἐν τῇ Πόλει νυκτερινῶν κλοπῶν αἵτινες ἱκανῶς
ζημιοῦν καὶ ἐνοχλοῦν τοὺς φιλοσύχους πολίτας καὶ αἱ
ὁποῖαι λαμβάνουν χαρακτῆρα σπουδαιώτερον καθημέραν.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἑβδομάδος ταύτης τοιαύτη πάλιν
κλοπὴ συνέβη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐνὸς τῶν ἐνταῦθα Κ. Διδασκά-
λων σπουδαία ὁπωςοῦν, διότι τὰ κλοπιμαῖα ἐτιμῶντο
πλέον τῶν ἀρ. 500 καὶ διότι ἐγένετο δι' ἀναβάσεως εἰς
κατοικημένην οἰκίαν ὅθεν ἐπαναλαμβάνομεν νὰ ἐπικαλεσθῶ-
μεν ἔντονον ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου ἔρευναν καὶ
καταδείξιν τῶν νυκτοκλεπτῶν, ἵνα μὴ καταντήσωμεν
χειρότερη.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς ἀπελθούσης Κυριακῆς παρετηρήθη,
ὅτι οἱ φανοί, ἧτοι ὁ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ λι-
μένος μας Νησιδίου, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ἀκρας τῆς προκυμᾶς,
ἦσαν ἐσβεσμένοι· ἧτοι δὲν εἶχον ἐγκαίρως ἀναφθῇ, ἐνῶ
μάλιστα εἰσέρχεται ἐν τῷ λιμένι καὶ Ἀγγλικὸν τι ἀτμό-
πλοιον· ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ χειμῶνος ἐν ᾗ διατελοῦμεν οἱ φα-
νοὶ τοῦ λιμένος πρέπει ν' ἀνάπτονται ἅμα μετὰ τὴν δύ-
σιν τοῦ ἡλίου, διότι ἐκ τοῦ σκότους ἐν μῇ καὶ μόνῃ στι-
γμῇ δύναται νὰ συμβῇ θάλασσιον τι δυστύχημα.

— Συνιστῶμεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν μας τὴν ἐξέλεξιν
τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, διότι ἤρχισαν πάλιν νὰ κατα-
χρῶνται οἱ πωληταὶ ἰδίως ἐν τῷ Παντοπωλείῳ καὶ ἰ-
χθυοπωλείῳ ὀφείλει ἡ ἀρμοδίᾳ ἀρχὴ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προ-
σοχὴν τῆς ὑποχρεούσας τοὺς πωλητὰς νὰ ἔχωσιν ἀνηρτη-
μένας τὰς πλάστιγγας, καθότι κρατοῦντες αὐτὰς εἰς χει-
ρας ὅταν ζυγίζωσι μυρίων χρωτῶν ἀπατηλῶν μέσων διὰ
νὰ ὑποκλέψωσι τὸ βῆρος τοῦ πωλουμένου, ἀδικοῦντες οὕτω
τοὺς ἀγοραστὰς καὶ ἰδίως τοὺς ἀπλουστέρους μεταξὺ αὐ-
τῶν· ἄλλως τε ἡ ἐξέλεξις αὐτὴ ὡς πρὸς τὸ Παντοπω-
λεῖον δύναται νὰ γίνῃ καὶ παρα τοῦ σταθμίσοντος ἐν τῇ
Πύλῃ τούτου ἀγορονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἐὰν ἀπορασίῃ οὐ-
τος νὰ ζυγίσῃ ὑποχρεωτικῶς ἅπασι τοῦλάχιστον τῆς ἡ-
μέρας ἐνὸς ἡ δὴ τῶν ἐξερχομένων ἀγοραστῶν πράγμα.
Πρὸς ὅλα δὲ ταῦτα ὀφείλου καὶ οἱ ἀγοραστὰς νὰ προσ-
φεύγωσιν εἰς τὴν δοκιμασίαν τῆς ἀρχῆς, πρὶν δὲ τοῦτου δὲν
ἔχουν δικαίωμα νὰ παραπονῶνται κατὰ τῆς ἀρχῆς, ἀφοῦ
δὲν χωρηγῶσιν αὐτῇ τὰ μέσα τῆς θεραπείας.

— Οἱ ἐπίτροποι τοῦ ἐνταῦθα ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου
Νικολάου παρκαλοῦν τοὺς ὀφείλοντας ἀπὸ ἐνοίκια τῶν
ἐν τῷ γυναικονήτῃ τοῦ Ναοῦ στασιδίων, ν' ἀποτίσωσι τὸ
χρέος τῶν τούτου συντόμως, καθόσον ἔχει ἀνάγκη ὁ Να-
ὸς καὶ καθόσον κατὰ τὴν λήξιν τοῦ ἔτους θέλουν τακτο-
ποιήσῃ τοὺς λήμους τῆς διαχειρίσεως τῶν· ἐλπίζον δὲ
νὰ μὴ ἀπαντήσωσι περικριτέω προσκόμματα καὶ εὐρεθῶ-
σιν ἡναγκασμένοι νὰ προβάσωσι εἰς μέτρα δυσάρεστα καὶ
ἀσυμβίβαστα μάλιστα πρὸς τὸ ὀφειλόμενον πρὸς τὸν Ι.
Ναὸν σέβας.

Σ. τῆς ἐφ. τὴν ἀνωτέρω εἰδοποίησιν καταχωροῦντες,
προτρέπομεν καὶ ἡμεῖς τοὺς ὀφείλοντας εἰς τὸν ἱερὸν Να-
ὸν νὰ μὴ δυστροπῶσιν εἰς τὴν πληρωμὴν, ἔχοντες ὑπ' ὀ-
ψιν, ὅτι τὸ λαμπρὸν αὐτὸ Οἰκοδόμημα ἡγέρθη δι' ἀδράς
δαπάνης μέρος τῆς ὁποίας κατεβλήθη ἀπὸ εὐσεβεῖς χεῖρας
πολλῶν ἐξ ὧν πλείστοι μάλιστα δὲν εἶναι οὐδὲ κἂν κά-
τοικοι τοῦ τόπου τούτου, ὥστε, ἀντὶ ὡς ὀφείλομεν ἡμεῖς
οἱ κατοικοῦντες τὸν τόπον, νὰ συνδράμωμεν, δὲν εἶναι
δίκαιον ν' ἀρνούμεθα ὅσα νομίμως χρεωστοῦμεν· τὰ στασι-
δια ἐμισθώθησαν ἐν καιρῷ καὶ πᾶς μισθωτῆς ὅστις εἶχε
πράξοντι τι δι' ἐν τῷ ἄλλῳ λόγον, ὥφειλε ἐγκαίρως νὰ τὸ
ἐκφράσῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ναοῦ διὰ νὰ θεραπευθῇ
οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ προφάσει τοιαύτῃ ν' ἀρνεῖται τὸ δίκαιον
τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ. Ὅταν ἡμεῖς ἀντὶ συνδρομῆς ζημίας πρό-
ξενοι γινόμεθα τι θέλουν μᾶς εἶπει οἱ μὴ ἀνήκοντες εἰς
τὸν ἄμυνον μας, τῶν ὁποίων ἐπικαλοῦμεθα συχνά τὴν εὐ-
σεβῆ συνδρομὴν· πιστεύομεν ὅτι δὲν θέλομεν ἐπανελθεῖν εἰς
τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, δημοσιεύοντες καὶ τὰ ὀνόματα τῶν
προσώπων τὰ ὁποῖα ἔδοσα ἀφορμὴν εἰς τὴν εἰδοποίησιν
περὶ τῆς ὁ λόγος.

— Οἱ στρατιῶται εἰσὶν οἱ φύλακες τῆς τάξεως καὶ
κατὰ συνέπειαν αὐτοὶ πρῶτοι ὀφείλου νὰ δίδωσι τὸ κα-
λὸν πρὸς τὴν τάξιν παράδειγμα. Δυστυχῶς ὅμως ἐκ τι-
νων γεγονότων καὶ ἰδίως ἐκ ἐνὸς προσφάτου ἀποδεικνύε-
ται τὸ ἐναντίον.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν δὴ συστρατιῶται τοῦ ἐνταῦθα ἀπόσ-
πάσματος τῆς γραμμῆς ἐν τῇ οἰνοπωλείᾳ ἡκίσθησαν παρὰ
τοῦ οἰνοπώλου ἐνεκα φιλονικίας τινος· ἡ δικαιοσύνη ἐνώ-
πιον τῆς ὁποίας ὑπεβλήθη ἡ πράξις ἱκανοποίησε τοὺς πα-
θόντας ἀπαγγελάσας μὴνιαν φυλάκισιν εἰς τὸν κατηγο-
ρηθέντα ἀναλόγως τῆς πράξεως. Δυστυχῶς ὅμως οἱ πα-
θόντες δὲν εὐχαριστήθησαν μετὰ τὴν δίκαιαν καὶ νόμιμον
ταύτην Δικαστικὴν ἱκανοποίησιν καὶ ἐξελθόντες τοῦ Δικα-
στηρίου ἐπετέθησαν μετ' ἄλλων συστρατιωτῶν τῶν ἱκανῶν
τὸν ἀριθμὸν καὶ ἐνόησαν κατὰ ἀόπλου καὶ μόνου πολίτου
τοῦ ὡς εἴρηται οἰνοπώλου καὶ ἐκακοποίησαν αὐτὸν δεινῶς,
ἡ πράξις ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι ἀνάνδρος, συγχρόνως προσ-
βάλλει καὶ τὴν δικαιοσύνην ἥτις ἐξετίμησεν ἀκριβῶς τὴν
πράξιν καὶ ἀπέδωκεν ὀρθῶς τὸ δίκαιον.

Πιστεύομεν, ὅτι παραδειγματικῶς θέλουν τιμωρηθῇ οἱ
ἐνοχοὶ καὶ συγχρόνως θέλει ληθῇ ἀρμοδίως ἡ δέουσα
πρόνοια ὥς ἐν τῇ φιλοπόνοιᾳ ταύτῃ Πόλει νὰ μὴ δίδωνται
τοιαῦτα κακὰ παραδείγματα ἐκ τῶν ἀνθρώπων τῆς
τάξεως.

— Τὴν 27. Ὀκτωβρίου — ε. ε. σφοδρὰ τρικυμία ἐγένε-
το ἐν τῷ λιμένι Πατρῶν ἐξ ἧς ἐβύθισθη ἡ ἐμπορικὴ
Γολέττα ὁ Ἀγ. Νικόλαος τοῦ Πλοιάρχου Νικολάου
Ζαχαροπούλου ἐκ Γαλαξειδίου.

— Ἀνεγνώσαμεν ἐσχάτως εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερί-
δας ἐπαίνους ὑπὲρ τοῦ συμπολίτου μας Κ. Π. Καληγᾶ
ἐπάρχου Οἰτῆλου διὰ τὴν καλὴν Διοίκησιν του καὶ τὴν
διὰ τῆς προσπαθείας του ἐκτέλεσιν πολλῶν δημοσίων
ἔργων ἐν τῇ ῥηθείᾳ ἐπαρχίᾳ· οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἔχο-
μεν περὶ τῆς ἐπιτυχούς διοικήσεως τοῦ Κ. Καληγᾶ, ἂν
καὶ ἡ ἐπαρχία Οἰτῆλου δὲν εἶναι ἐκ τῶν λίαν ὁμαλῶς
διοικουμένων, καθότι ὁ Κ. Καληγᾶς τὸν βίον κατέτριψεν
εἰς τὴν Διοικητικὴν ὑπηρεσίαν διατελὼν ἐν αὐτῇ οὐχὶ
μόνον ἀπὸ τῆς Βασιλείας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐλευσεως τοῦ
Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, πάντοτε εἰς ἀνωτέρας Διοικη-
τικὰς ὑπηρεσίας, ἡλικίαι τε εὐαρεσθήσας καὶ τὴν Κυβέρ-
νησιν καὶ τοὺς λαοὺς τῶν ὁποίων ἡ Διοίκησις τῷ ἐνεπι-
στευθῇ. Φρονούμεν ὅμως ὅτι δὲν ἀνταμοιβέται ὁ περὶ τὴν
ὑπηρεσίαν ζῆλος του καὶ αἱ μ. καὶ ἐπιτυχεῖς ἐκδου-

λεύσεις του διὰ τῆς ἐφ' ἱκανὸν χρόνον ἐν τῇ πλείον ἀπο-
κέντρῳ ἐπαρχίᾳ διατηρήσεώς του, ἐνῶ ὁ Κ. Καληγᾶς ἡμέ-
νατο ἐπιτυχέστατα νὰ διοικῇ κεντρικωτέρῳ τινι ἐπαρ-
χίᾳ δυνάμενος οὕτω νὰ χρησιμεύσῃ καὶ εἰς τὴν ἐκπαί-
δευσιν τῶν τέκνων του καὶ κατὰ συνέπειαν πιστεύομεν,
ὅτι ἡ Β. Κυβέρνησις δὲν θέλει ἀφήσῃ ἐπὶ πλείον τὸν Κ.
Καληγᾶν ταλεπωρούμενον εἰς Οἰτῆλον.

— Τὴν ἀπελθούσαν Τρίτην ἐληξεν ἡ Σύνοδος τοῦ ἐν-
ταῦθα ἐδρεύσαντος ἐκτάκτου Κακουργιοδικείου τῆς πε-
ριφέρειας τῶν ἐν Ἀθήναις Ἑρετῶν. Ὁρεῖται ὁ προσήκων
ἐπαῖνος εἰς τε τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ Κ. Ἀλεξάνδρου τοῦ
διὰ τὴν ἀκριβὴ καὶ λίαν ἀμερόληπτον διεξαγωγὴν τῶν
ὑποθέσεων ὅσαι ἐδικάσθησαν καὶ εἰς τὸν Βισαγγελέα Κ.
Δεκάτην διὰ τὴν ἐπιτυχὴ καὶ ἐν τούτοις εὐσχημον καὶ
γλυκεῖαν ὑποστήριξιν τῆς κατηγορίας, χωρὶς νὰ δοθῇ ἡ
ἐλαχίστη ἀφορμὴ παραπόνου· ὀρεῖλομεν προσέτι νὰ μὴ
ἀρνηθῶμεν, ὅτι καὶ οἱ Κ. Κ. ἐνορκοί, ἐδείχθησαν αὐστη-
ροὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός των ὅπου εὗρον
τὴν ἐνοχὴν μὴ ὑποκειμένην εἰς ἀμφιβολίας καὶ ἐνεκα τού-
του οὐδεμίαν ἐδόθη ἀφορμὴ, ὅπως συμβαίνει ἐνίοτε, σκαλ-
δαλῶν ἀθώων· ἐννοεῖται, ὅτι καὶ ὁ Γραμματεὺς
Κ. Νικολαΐδης ἀκριβέστατα ἐξεπλήρωσε τὸ ἑαυτοῦ καθή-
κον δι' ὅπερ οὐδεμίαν εἴχομεν ἀμφιβολίαν, καθόσον κα-
τὰ τὴν πολυχρόνιον Δικαστ. ὑπηρεσίαν του ἀείποτε ἐδεί-
χθη ἱκανὸς καὶ εὐλόγος, συμβιβάζων τὴν αὐστηρότητα τοῦ
καθήκοντός του μετὰ τὴν προσηνὴ τρόπον ὅστις προσήκει εἰς
πάντα καλῶς ἀνατετραμμένον.

Κατὰ συνέπειαν τῆς λήξεως τῆς συνόδου αἱ Συνεδριά-
σεις τοῦ Πρωτοδικείου κ. λ. π. ἀπὸ τῆς 1 θέλουν γί-
νεσθαι εἰς τὸν συνήθη οἶκον τῶν Δικαστηρίων, ἧτοι τὴν
ἐν τῇ Πλατεῖᾳ Ὁμήρου οἰκίαν Ι. Ἀγλᾶ.

— Τὴν 31 Ὀκτωβρίου, ἧτοι τὴν ἀπελθούσαν Δευτέ-
ραν ἡνοίχθησαν αἱ ἡμέτεροι Βουλαι.

Περὶ τὴν 10 πρωΐνῃν ὥραν συνηγμένων ὄντων ἐν τῇ
αἴθρῃ τοῦ Βουλευτηρίου τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν καὶ Γε-
ρουσιαστῶν, μετὰ τὴν ἡθισμένην θρησκευτικὴν τελετὴν
καὶ τὰς προσωρινὰς ἀρχαιρείας καθὰς ἐξελέχθησαν Πρόε-
δρος ὁ Κ. Σαγρέδος καὶ γραμματεῖς ὁ Κ. Παλαμίδης καὶ
Χρηστόπουλος ἐπαρουσιάσθη τὸ ὑπουργεῖον ὁ Πρόεδρος τοῦ
ὁποίου Κ. Μιαούλης, ἀνέγνω ἐν ὀνόματι τῆς Α. Μ. τοῦ
Βασιλέως τὸ ἐξῆς περὶ ἐνάρξεως Β. Διάταγμα· μετ' ὅτε
λείωσεν ἡ τελετὴ Ζητωκραγούντων τῶν ἐν τῷ Βουλευ-
τηρίῳ Ζήτωσαν οἱ Βασιλεῖς.

Ὅθων κ.λπ.

« ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος,
καρπύττομεν τὴν ἐναρξιν τῆς Β'. Συνόδου τῆς 27. Βου-
λευτικῆς περιόδου.

« Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργ. Συμβουλίου καὶ
ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, θέλει κοινοποιήσει τὸ παρὸν
« Διάταγμα πρὸς τε τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν εἰς
« ἐν συνηγμέναις. »

Ἀθήνησι, τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1860.

Ὅθων

Α. Α. Μιαούλης.

— Τὸ νῦν ὑπουργεῖον διατηρηθῆσεται, ἐὰν μὴ ἐν τοῖς
Βουλευτικοῖς σώμασι σχηματισθῇ μεγάλη ἀντιπολιτευσις
κατ' αὐτοῦ καθεστῶσα ἀδύνατον τὴν περαιτέρω ὑπαρξίν
του. Δυστυχῶς οἱ δυνάμενοι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖ-
ον δὲν συμφωνοῦν μεταξὺ τῶν εἰς τρόπον ὥς ἀποβαίνει δι-
σχερὴς ὁ σχηματισμὸς νέου ὑπουργείου, δυνάμενον καὶ τὸ
ἔθνος νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ τὴν ξένην πολιτικὴν νὰ μὴ
δυσανεστήσῃ. Δὲν πταίει λοιπὸν τὸ σύστημα ὅπως ἐκφρά-
ζεται ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος, ἀλλ' αὐτοὶ οὗτοι οἱ
νέες μεμψιμοιροῦσι κατὰ τοῦ συστήματος καὶ ἐν τούτοις
ἀσυμφωνοῦν· αὐταὶ εἶναι αἱ ἐξ Ἀθηνῶν πληροφορίαι μας.

— Τὴν ἀπελθούσαν Τετάρτην συνέβη ἐνταῦθα βίαιος
θάνατος ὁ ἐξῆς:

Ὁ ἐκ Σύρου Ἰωάννης Γ. Πρίντζης καὶ ἑτέρες τινες ἡγέ-
ζοντο ἐντὸς ἀνοιγομένου τινος φρέατος κατὰ τὴν θέσιν
Μάναν, καταπεσούσης δὲ αἵφνης τοῖς περιστοιχούσιν τὸ
ἐσωτερικὸν τοῦ φρέατος ὕλης ἐπληρώθησαν οἱ ἐν αὐτοῖς
ἐργαζόμενοι, καὶ ὁ μὲν δυστυχὴς οἰκογενειάρχης Πρίν-
τζης καιρίως τραυματισθεὶς κατὰ τὴν κεφαλὴν ἀνι-
σῆθη ἄπνους, ὁ δὲ, πάσχων μικρὸν κατὰ τὸν πόδα.

— Δημοσιεύοντες τὴν ἐξῆς εἰδοποίησιν τῆς Ἑπείρας
τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας συνιστῶμεν τὸ
περιεχόμενον εἰς πάντα φιλόπατριν Ἑλληνα καὶ πάντας
τοὺς φιλέλληνας καθόσον τὸ ἀντικείμενον περὶ οὗ πραγμα-
τεύεται συνδέεται μετὰ τὴν προγονικὴν ἡμῶν δόξαν, τελευ-
τικὰ τῆς ὁποίας εἰσὶν τὰ ἐπιμελῶς συλλεγόμενα ἀντικεί-
μενα τῶν Ἑλλήν. ἀρχαιοτήτων.

Ἡ ΕΦΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ
ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ καὶ αὐθις ὅτι εὐγνώμωνος δι-
χεται δωρεὰν ἀρχαιότητος παντὸς εἶδους καὶ καταθέτει αὐ-
τὰς ἐν τῷ μουσεῖῳ αὐτῆς τῷ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὡσαν-
τως γνωστοποιεῖ ὅτι καὶ ἀγοράζει ἀρχαιοτήτας, καὶ πα-
ρακινεῖ τοὺς ἔχοντας τοιαύτας νὰ ἀποτείνωνται πρὸς τὴν
Πρόεδρον τῆς ἐταιρίας ἢ τὸν γραμματέα, μετ' ὧν δύναται
νὰ συμφωνῶσι περὶ τῆς τιμῆς. Ἐπειδὴ δὲ τινες ἔργον ἔχον-
τες τὸ ἐμπορεύεσθαι τὰ ἀρχαῖα περιφέρονται κατὰ τὴν

τοῦ κράτους, καὶ λέγουσιν ὅτι εἶναι ἀπεσταλμέ-
νοι τῆς ἐταιρίας, ἵνα ἀγοράζωσιν αὐτὰ εὐθιγότερον, γνω-
στοποιούμεν, ὅτι ἡ ἐταιρία οὐδέποτε τοιοῦτους ἀπέστειλε,
καὶ δὲν πρέπει νὰ δίδεται εἰς αὐτοὺς πίστις. Ἄν δὲ πο-
τε σταλῶσι τοιοῦτοι εἰς τὸ ἐξῆς θέλει κοινοποιηθῇ τοῦτο
διὰ τῶν ἐφημερίδων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1860.

Ὁ Πρόεδρος
Φίλιππος Ἰωάννου

Ὁ γραμματεὺς

Στέφανος Α. Κουμανούδης.

— Μᾶς γράφουν ἐκ Ῥόδου τὴν 25 Ὀκτωβρίου
ἡ. ε. τὰ ἐξῆς.

Τὴν 23 καὶ 24 ἐνεστῶτος βαρβαρὶα βροχὴ καταπεσοῦ-
σα εἰς τὴν Νῆσον μας καὶ διαρκέσασα ἱκανὰς ὥρας ἐπέ-
φερον οὐ μικρὰν ζημίαν εἰς τὰ ζῶα καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς·
ἡ βίαια ῥοὴ τῶν ῥευμάτων παρέσυρε μάλιστα ἐν μικρὸν
παλιν ἀῖρῃν τὸ ὁποῖον ἐπνίγη μὴ προφθαζάσης τῆς
μπαρῆς του, πλησίον εὐρισκομένης νὰ τὸ διασώσῃ· καὶ
ἐπαυθὺν πάσχομεν οὐχὶ ἀπὸ ἐλλείψιν ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀπό-
ρριπτον ἀνατίμησιν παντὸς πρὸς τροφὴν ἀναγκαίου, ἂν καὶ
ἐμμελὲς πλησίον τῆς Ἀνατολῆς· τὰ σιτηρὰ μάλιστα εἶναι
παντὸς ἀνατιμημένα.

— Τὸ ὑπ' ἀριθ. 186, τῆς 29 Ὀκτωβρίου φύλλον τοῦ
φωτὸς κατεσχέθη, ἀνεγνώσαμεν τὸ φύλλον αὐτὸ καὶ φρο-
νόμεν ὅτι τὸ ἐπιλήψιμον ἄρθρον του εἶναι τὸ κατὰ Γε-
ροῦσαιστὸν ἀποδοκιμαζόμενον καὶ ἡμεῖς τὸ ὑβριστικὸν ὕ-
ψος τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεται, ἐνῷ ἡδύνατο τὸ Φῶς νὰ
ἐπικρίνῃ εὐσχημῶς τὰς πράξεις τῆς Ἐξουσίας χωρὶς νὰ
καταντᾷ εἰς βανασολογίας.

— Ὁ παρὰ τῇ Ἑλλαν. Αὐτῇ Πρέσβει τῆς Πρωσίας
Βαρὼν Βέρτερ φθάσας ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὴν Πόλιν μας τὴν
παρελθούσαν Κυριακὴν, ἐπανῆλθεν μετὰ τριήμερον ἐνταῦ-
θα διατριβὴν εἰς τὴν Πρωτεύουσάν· ὡσαύτως ἀνεχώρησε
καὶ ὁ Ναύαρχος Κ. Α. Κριεζῆς δι' Ἀθῆνας.

— Τηλεγραφικῶς ἀναγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπό-
λεως, ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἑβδομάδος ταύτης τρία
συνέβησαν ἐν τῷ Εὐζείνῳ ναύαρι. Τὰ Ἑλληνικὰ Ἰδραϊκὰ
δύο Βρίτια διευσθυόμενα, τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Πά-
τση, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Φώκα, καὶ τρίτον τι Ἰονι-
κὸν, προερχόμενα ἐκ τοῦ Δουνάβειος μὲ σιτηρὰ ἀπωλέστη-
σαν ἐξαιτίας ἀνέμου εἰς τὰ Ρωσικὰ παράλια τοῦ Εὐζείνου,
πλειότερας λεπτομερείας δὲν δίδει περὶ αὐτῶν ὁ Τηλέ-
γραφος.

— Ἐξ Ἀλεξανδρείας γράφουσιν ὑπὸ 12|24 Ὀκτωβρίου,
ὅτι ὁ διεθυντὴς τῆς πρὸς διώρυξιν τοῦ ἱσθμοῦ Σουεῦς ἐται-
ρίας, Κ. Λεσσέψ, ἀφίχεται ἐκ τῆς Γαλλίας, ἔδωσε νέαν
ὥρην εἰς τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐπιχείρησιν. Ἀπὸ τοῦ προ-
σχοῦς Ἰουλίου ἡ Μεσόγειος θέλει εἶσθαι ἡνωμένη μὲ τὴν
εἰς τὸ μέσον σχεδὸν τοῦ ἱσθμοῦ κεκμένην μεγάλην λίμνην
Μενζαλέχ, κατὰ δὲ τὸ ἀκόλουθον ἔτος τὰ μικρὰ σάφηρ
θέλουσι μεταβαίνειν ἀπὸ τῆς μιᾶς θαλάσσης εἰς τὴν ἄλλην,
μέχρις οὗ ἀποπερατωθῇ ἡ μεγάλη διώρυξ. — Μεταξὺ
Ἀλεξανδρείας καὶ Ρωσίας ἀπεπερατώθη νέος κλάδος τοῦ
ἀπὸ Ἀλεξανδρείας εἰς Κάϊρον σιδηροδρόμου. Οὕτω τὰ
πάντα ὁδεύουσι κατ' εὐχὴν ἐν Αὐγύπτῳ χάρις εἰς τὰ φῶ-
τα καὶ τὴν πρόνοιαν τῆς Α. Υ. τοῦ νῦν Σατράπου.

— Ἐκ Παρισίων ἀναγγέλλεται, ὅτι ἡ κυβέρνησις μελε-
τᾷ ν' ἀνοίξῃ ἑκτακτον πίστωσιν διὰ τὴν οὐρῶσιν τῶν
παραλίων μερῶν. Ἡ πίστωσις αὕτη υποβάλλεται εἰς τὴν
ἐγκρίσιν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος, κατὰ τὴν προσεχῇ
αὐτοῦ σύνοδον.

Ὁ πλοίαρχος Λαροσιέρος Λενοῦρὺ προβιβάζεται εἰς βα-
θμὸν ὑποναυάρχου καὶ ἀναλαμβάνει τὴν δευτέραν ἀρχηγί-
αν τοῦ ἐν Μεσογείῳ γαλλικοῦ στόλου, ἀντὶ τοῦ ναυάρχου
Γεέν, συμπληροῦντος ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς τὸν διατεταγμένον
καὶ τῆς ὑπηρεσίας του.

— Ἡ αὐτοκρατορικὴ φρουρὰ πύξηνθη εἰς 4000 ἀνδρῶν.

— Ἡ βασιλισσα Βικτωρία ἀνέβηκεν ἐκ νέου τὰς συνε-
δριάσεις τῶν Βουλῶν ἀπὸ 25|6 Νοεμβρίου εἰς τὴν 22|3
Ἰαννουαρίου.

Ἐν ΤΕΡΓΕΣΤΗ: 28|9 Νοεμβρίου 1860.

Τὰ τρόπαια τῶν σαρδικῶν στρατευμάτων ἐπὶ τοῦ Γα-
ριλιάνου ποταμοῦ (μεταξὺ Καπύης καὶ Γαέτας) ἐπιβεβαι-
οῦνται. Πλήθος μέγα ὄπλων καὶ σινηῶν καὶ αἰχμαλώτων
νεοπολιτανῶν, ἕως 10,500, περιήλθον εἰς τὰς χεῖρας
τῶν Σάρδων. Ἐκτὸς τούτων, ἐν σώμα πολυάριθμον Νεα-
πολιτανῶν, μετὰ ἐξω τῶν τειχῶν τῆς Γαέτας, ἕνεκα
τῆς ἐπὶ τὰ πρόσω ἀκαθάρτου ὁσμῆς τῶν ἐναντίων των,
διαικουμένων ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Δὲ Σοννάξ, ἠναγκάσθη
ἐπειτα νὰ παραδοθῇ καὶ αὐτὸ διὰ συνθήκης. Τοιοῦτοτρό-
πως, ὁ στρατηγὸς Δὲ Σοννάξ κρατεῖ διὰ ξηρὰς συνεσιγι-
μένην στενῶς τὴν Γαέταν, καταλαβὼν τὰ ἀνωθεν αὐτῆς
ὄψωματα, καὶ προχωρήσας μέχρι τῆς Μόλας, παραθαλασ-
σίου πολυχίνου, μόλις μίαν ἢ δύο λεύγας ἀπέχοντος ἀπὸ
τῆς Γαέτας. Οἱ ἐν αὐτῇ ἀπελιπόμενοι φρουροὶ ὑπολογίζον-
ται σήμερον ἕως δεκακισχίλιοι. Καὶ οὗτοι μὲν ἀντέχου-
σιν εἰσέτι κατὰ τοῦ βομβαρδισμοῦ ὃν ἤρχισαν ἤδη οἱ
Σάρδοι κατὰ τῶν τειχῶν τοῦ τελευταίου τούτου ἔρκους
τῆς βομβωνικῆς δυναστείας, ὃ δὲ βασιλεὺς Φραγκίσκος
Β' μετὰ τῆς οικογενείας του, κατ' ἄλλους μὲν διαμένει
ἐν τῇ βομβαρδιζομένῃ πόλει, συμμερίζομενος τοὺς κινδύ-
νους τῆς, κατ' ἄλλους δὲ ἐπέβη ἤδη εἰς ἓν ἐκ τῶν ξένων

πολεμικῶν πλοίων, τῶν ἐκείσε ἐν οὐδετερότητι προ-
σωρμισμένων.

Οἱ Ἴταλοι περιμένουν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμῆς ν' ἀκού-
σωσι τὴν πτῶσιν τῆς Γαέτας, καὶ τοὶ ὁ ὑπὸ τὸν ναύαρχον
Περσάνον σαρδικὸς στόλος κωλύεται ὑπὸ τῶν Γάλλων νὰ
βομβαρδίσῃ αὐτὴν καὶ διὰ θαλάσσης, διὰ λόγους φιλάν-
θρωπίας, ὡς λέγεται, καὶ διότι φαίνεται ἀπρεπὲς νὰ πε-
ριπέσῃ ὁ βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως αἰχμαλώτος εἰς χεῖ-
ρας τῶν ἰδίως ὑπηκόων του. Προστίθεται ὅτι ἡ Σαρδικὴ
Κυβέρνησις ἀπηύθυνε διὰ τὴν ἀγωγὴν ταύτην τοῦ ἐν Γα-
έτῃ γαλλικοῦ στόλου παράπονον πρὸς τὴν γαλλικὴν, δια-
μαρτυρομένη κατὰ τοῦ κωλύματος ὃ παρενόβαλλεν ὁ ναύ-
αρχος Τινάν, ἀλλ' ὅτι ἡ Γαλλία δὲν κατεπίσθη, ἔχουσα
κατὰ τοῦτο σύμφωνον καὶ τὴν Ἀγγλίαν, ἥτις, ἀρ' ἐτέ-
ρου, παρεκίνει κατεπειγόντως τὸν νεαρὸν βασιλεῖα νὰ πα-
ραιτήσῃ μίαν ἀντίστασιν τοῦ λοιποῦ ἀνωφελῆ.

Ἐν Ῥώμῃ ἐπαυσε τὴν στρατολογίαν.

Ἄδεται ὅτι τὸ αὐστριακὸν ὑπουργεῖον, ἡ κατ' ἄλλους
τὸ ρωσικὸν, θέλει ἐκδόσει ὁσονοῦπον διακοίνωσιν πρὸς τὴν
Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν, ἡ καὶ πρὸς ἄλλας δυνάμεις, γνω-
στοποιούσας αὐταῖς τὰς ἐκβάσεις τῆς ἐν Βαρσοβίᾳ συνεν-
τεύξεως.

— Τουρῖνον, 26|7 Νοεμβρ. — Ὁ βασιλεὺς Βίκτωρ
Ἐμμανουὴλ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Νάπολιν σήμερον, περὶ ὥραν
9 |2 τῆς πρωίας. Καὶ τοὶ ἐπιπτε βροχὴ ῥαγδαία, τὸ
πλήθος ἦτον ἄπειρον· ἡ χαρὰ ὅλων ἐθνουσιωδεστάτη. Ὁ
βασιλεὺς ἐξέδωσε τὴν ἐξῆς δακήρυξιν. — «Πρὸς τοὺς Λα-
οὺς τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Σικελίας. Ἡ καθολικὴ ψηφο-
φορία μοὶ δίδει τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν τῶν εὐγενῶν τού-
των ἐπαρχιῶν. Δέχομαι τὴν ὑψηλὴν τούτο ψήφισμα τῆς
ἐθνικῆς θελήσεως, ὃχι ὑπὸ φλοδοξίας τοῦ βασιλεῦσιν, ἀλλ'
ὑπὸ συνειδήσεως Ἰταλοῦ. Αὐξοῦνται τὰ ἐμὰ, αὐξοῦνται
πάντων τῶν Ἰταλῶν τὰ ρέη· ὑπὲρ ποτε ἀναγκασιούσιν
ἡ εἰλικρινὴς ὁμόνοια καὶ σθερὰ αὐταπάρνησις.

Ἄπαντα τὰ κόμματα ὀφίλου νὰ προσκλίνωσι μὲ εἰδώς
ἐνώπιον τοῦ μεγάλου τῆς ἰταλίας, ἡν ἀναστήσει ὁ Θεός.
Ἐνταῦθα χρεωστούμεν νὰ ἱσώσωμεν κυβερνήσιν πρέχου-
σαν ἐγγύα ἐλευθερίου βίον εἰς τοὺς λαοὺς, αὐστηρὰς τι-
μιότητος εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσην. Ἀνατίθεται εἰς τὴν
τελεσφόρον συνδρομὴν παντὸς τιμίου ἀνδρός. Ὅπου ἐν τῷ
νόμῳ χαλινούται ἡ ἐξουσία καὶ φρουρεῖται ἡ ἐλευθερία,
ἐκεῖ ἡ Κυβέρνησις τόσον δυνάται ὑπὲρ τοῦ κοινού καλοῦ,
ὅσων ὁ λαὸς ὑπάρχῃ ἐναρετώτερος.

Εἰς τὴν Εὐρώπην πρέπει νὰ δεῖξωμεν, ὅτι ἂν ἡ ἀκατα-
μάχητος δύναμις τῶν περιστάσεων ὑπερνήκησιν τὰς ἐπὶ
τῶν αἰώνιων δεινῶν τῆς ἰταλίας τεθμελιωμένας συνθή-
κας, γινώσκουμεν νὰ ἀνιδρύσωμεν ἐν τῷ ἔθνει ἡνωμένῳ
τὸ κράτος τῶν ἀναλλοιώτων δογμάτων ἐκείνων, ἀνευ τῶν
ὁποίων πᾶσα κοινωνία ἀσθενεῖ, καὶ πᾶσα ἐξουσία διατελεῖ
πολεμουμένη καὶ ἀμφίβολοι. — Βίκτωρ Ἐμμανουήλ Β'.

Αὐτόθεν, 26|7. — Ὁ βασιλεὺς Φραγκίσκος Β', συ-
μβουλευθεὶς τοὺς ναύαρχους τῶν ξένων στόλων, ἐτοιμά-
ζεται πρὸς ἀναχώρησιν.

Αὐτόθεν, 27|8. Τὰ «ἡμερήσια Νέα» ἀναγγέλλουσιν
ὅτι 15,000 Νεαπολιτανοὶ, μετὰ 4,000 Ἴττων καὶ 32
πυροβόλων, καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν Σάρδων, κατέφυγον
εἰς τὸ πακινὸν ἔδαφος, εἰς Γεβράκιναν κρητὴν ὅντες δὲ εἰς
Κιστρίαν ὑπὸ τῶν πακινῶν καὶ γαλλικῶν ἀρχῶν, θέλου-
σιν ἀφοπλισθῇ. (Ἐκ τῆς ἡμέρας).

— Αἱ εἰς Εὐρώπης εἰδήσεις, τῆς ἑβδομάδος ταύτης δὲν
φέρουν χαρακτῆρα σπουδαίου.

Ἐλέχθη μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Γαλλ. ἀτμοκινήτου σή-
μερον, ὅτι ἡ τῆς Γαέτας πολιορκία, γενομένη στενοτέρα,
ὑπερῆρσε τὸν βασιλεῖα Νεαπόλεως νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ
Ἀγγλικὸν Πολεμ. ἀτμόπλοιο, πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τὰς δια-
ταγὰς τοῦ διατεθέν.

— Ἐκ δὲ τῆς ἡμετέρας πρωτεύουσας γράφουν, ὅτι ἡ
Βουλὴ δὲν προέβη ἀκόμη εἰς τὰς ἐργασίας τῆς περιμενο-
μένων καὶ ἄλλων ἀπόντων εἰς τὰς ἐπαρχίας Βουλευτῶν
πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ. Οἱ βουλευταὶ τοῦ
Νομοῦ μας σχεδὸν ἅπαντες μετέβησαν εἰς Ἀθήνας, ἐκτὸς
τοῦ Βουλευτοῦ Σίφρου Ρενουάρδου ἀποδημοῦντος εἰς τὴν ἐ-
ξωτερικὴν καὶ τοῦ Βουλευτοῦ Σίφρου Προβελεγγίου τὸν
ὁποῖον θέλει μεταφέρει μίαν τῶν πολεμικῶν ἀτμοκινήτων
Γωλετῶν, σταλθεῖς ἐκεῖ τὴν ἑβδομάδα ταύτην. Τὸ ὑπάρ-
χον ὑπουργεῖον διατηρήθησεται, ἐὰν ἐπιτύχῃ τὴν Βου-
λευτικὴν πλειοψηρίαν ὅπου θεωρῇ οὐχὶ ἀδύνατον· ἐνῷ ἂ
πεναντίας ἡ ἀντιπολίτευσις φρονεῖ τὸ ἐναντιῶν· αἱ ἐπαρ-
χίαι ἀπαιτοῦν πράγματα καὶ οὐδόλως ἐνδιαφέροντα εἰς
τὴν διαμάχην μεταξὺ ὑπουργικῶν καὶ ἀντιπολιτευομένων,
ἐνόσφ δὲν βλέπωσιν ἀρχὰς σερεῖς ὑποσχομένας κατὰ πει-
λὸν εἰς τὸ ἔθνος, ἀλλὰ προσωπικότητος καὶ φιλαρχίας πνεῦμα.

Ἡ ἀτμοσφαῖρα μας ἀπὸ σήμερον δεικνύει ἡμέρας κα-
λοκαιρινὰς.

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις δὲ ἐλάβομεν διὰ τοῦ
Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου πληροφορομένη ὅτι ἡ Ἀγγλογαλ-
λικὰ στρατεύματα ἔκαμον λαμπρὰς νίκας κατὰ τῶν Σι-
νικῶν, ἐκπορήσαντες μάλιστα καὶ τέσσαρα φρούρια κα-
τὰ συνέπειαν δὲ τούτων ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας ἐπρό-
τεινε συνθήκην· ἥτις ὅμως φαίνεται νὰ ᾖναι ἀβέβαιος κα-
θότι οἱ Ἀγγλογάλλοι αἰτουῦσιν ἀριετὰς χιλιάδας λιρῶν
πρὸς ἀποζημίωσιν.

— Ἡ Σουηδικὴ Κυβέρνησις κατήργησε τὰ Διαβατήρια
καὶ τοὺς πρὶ αὐτῶν ὑφισταμένους Νόμους, ὡς γράφουν ἐκ
Στου ἡμῆς, ἀφίνουσα ἐλευθερίαν τὴν εἰσὸδον καὶ ἐξόδον εἰς

ὅλους· τὸ αὐτὸ σύστημα ἐπικρατεῖ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸ
πολλοῦ.

Παρ' ἡμῖν δ' ἀπεναντίας καθελύσσιν συσφίγγονται πε-
ρισσότερον οἱ δεσμοὶ τῶν Διαβατηρίων, δικαίως διεγί-
ροντες τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν καθόσον ἀμφισβητεῖται
πολλὰκις ἡ ἐθνικὸς πολλῶν καὶ ἐξ ἐκείνων αἰτινες συ-
νήγησαν πολλὰκις ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους,
ταῦτα δὲ πάντοτε γίνονται, χάριν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῆς
Τουρκίας, ἐνῷ αὕτη οὐδεμίαν ἐφέσθη ἀφορμὴν καὶ καταλ-
λήλου περιστάσεως, πρὸς καταδρομὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ
τῶν Ἑλλήνων. συμφερόντων.

Δὲν ἐννοοῦμεν νὰ μιμηθῶμεν τὸ παράδειγμα τῆς Ἀγ-
γλίας καὶ Σουηδίας, πόρῳ ἀπέχοντες ὑπὸ τοῦ νὰ συνα-
ριθμηθῶμεν μετὰ τῶν μεγάλων καὶ καλῶς διοικουμένων
τούτων ἐθνῶν, τούλαχιστον ὅμως ἐχρεωστούσαμεν νὰ εἴ-
μεθα φιλελληνικώτεροι ἀναγνωρίζοντες ὡς Ἕλληνας πάντας
τοὺς ἀδελφούς μας μὲ ὀλιγωτέραν αὐστηρότητα τῶν τύ-
πων περὶ Διαβατηρίων.

Ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου ἐπανερχόμεθα
κατόπιν ἀφορμῆν ἔχοντες ἐκ τῶν ἐσχάτως διαταχθεισῶν
ἐρευνῶν καὶ καταδειώσεων κατὰ παντός Ἑλλήνος πλοιάρ-
χου φέροντος ἐπιβάτας ἀνευ διαβατηρίων, ἐπὶ αὐστηραῖς
ποιναῖς, ἐνῷ πολλὰκις τὰ Ἕλληνας πλοῖα ἔσωσαν ἀπείρους
ὁμογενεῖς ὁπωσδήποτε καταφυγόντας εἰς ἑλληνικὰ πλοῖα
πρὸς ἀποφυγὴν ἀδίκων καταδειώσεων καὶ ἐσχάτων κινδύ-
νων οὓς ἡπεῖλει κατ' αὐτῶν ὁ φανατισμὸς τῶν Τουρ-
κικῶν. Παράδειγμα ἔστωσαν τὰ τελευταῖα συμβάντα τῆς
Συρίας.

— Ἡ Ἀγγλικὴ ἐφημερὶς Μηχανικός, ἀναφέρει, ὅτι
κατασκευάζεται ἤδη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἐμπορικὴν ναυπη-
γεῖα μέγα Ἀτμοκίνητον ἀνῆκον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Ἀτ-
μοπλοικὴν Ἀνστολικὴν Ἑταιρίαν. προορισμένον νὰ πλέῃ ἰ-
δίως τοὺς ποταμούς καὶ τοὺς ὀλίγον ἀκόμη βαθεῖς. Τὸ
Ἀτμόπλοιο αὐτὸ θέλει εἶσθαι ἡμισίαν φορὰν μακρότερον
τοῦ Λεβιάθων, ἥτοι τὸ μοναδικὸν ἐν ταῖς θαλάσσαις μέγα
Ἀτμόπλοιο.

— Ὅπως προαναγγείλαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλ-
λον ὁ Ταγματάρχης κύριος Ἰωάννης Γούσης μοίραρχος
Κυκλάδων μετετέθη εἰς Ναύπليون καὶ ἐτοιμάζεται ν' ἀ-
πέλθῃ εἰς τὴν νέαν θέσιν του· ὁ κύριος Γούσης ὑπηρετήσας
ἐνταῦθα ἐπὶ ἑπτὰ διετέλεσεν ἀγρυπνοῦς φύλαξ τῆς τάξεως
ὡς καλὸς καὶ πιστὸς στρατιωτὴς τῶν τὰ καθήκοντα αὐ-
τοῦ πρὸς τὸν θρόνον καὶ τὴν πατρίδα. Ὁ κύριος Γ. Γούσης
καὶ ἄλλοτε ὑπηρετήσας ἐνταῦθα ὡς λοχαγὸς καὶ εἰς και-
ροὺς ἀνωμάλους καὶ πάλιν ἐδείχθη ἱκανὸς καὶ καλὸς ἀ-
ξιωματικός. Ταῦτα ὀφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν χάριν το-
πικῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Μοίραρχον Κ. Γούσην. Α.

Ἰδιαιτέρα Ἀλληλογραφία τῆς Γενικῆς ἐφημερί-
δος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Βηρυτῷ τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1860.

Φίλε!

Ἡ ματαιώσις τῆς ἐσκρατείας, ἡ διαγωγή τῆς Τουρ-
κικῆς ἀρχῆς καὶ ἰδίως τοῦ Φουὰτ Πασσᾶ, αἱ ἀντιζηλῖαι
τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἀντὶ νὰ ἡσυχάσωσι τὸν τό-
πον ἐπεσώρευσαν ἀφορμὰς νέων συμβεβηκότων διὰ τὸ
μέλλον. τὴν δεινότητα τῆς καταστάσεως ταύτης ἐπαυ-
ξάνει ἡ ἀναρχία ἥτις βασιλεύει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν
πραγμάτων. Ἐκαστος ἐνεργεῖ ἰδίως καὶ παριαρχικῶς ὡς νὰ
ἤρχεν ἐνταῦθα· οὕτω ὁ Ἀγγλος ἐπίτροπος στέλλει ἰδίως
ἀπεσταλμένους ἵνα ἐνεργήσωσι, ἀνακρίνωσι καὶ ραδιουργή-
σωσι. Ὁ Φουὰτ-Πασσᾶς ἄλλα ὑπότιχεται καὶ ἄλλα ἐνεργεῖ.
Οἱ γάλλοι μόνον πράττουσιν ἔργα, διότι οὗτοι οἰκοδομοῦν
τὰς οἰκίας τῶν παθόντων, προστατεύουν αὐτοὺς κτλ.

Καὶ μολαταῦτα, ὡς νὰ ὑπῆρχεν ἡ ἀρχὴ εὐημερία εἰς
τὸν τόπον, ἐδόθησαν εἰς τὰς διασκευὰς, δοθέντος τοῦ
σημεῖου παρὰ τοῦ Φουὰτ-Πασσᾶ. Προχθὲς οὗτος ἔδωκε
γεῦμα εἰς τοὺς κομισσάρχους καὶ ἄλλους, τὸ ὁποῖον ὅμως
ὑπῆρξεν ἀρκετὰ σιωπηρὸν καὶ μόνον περὶ τῶν μυθιστορη-
μάτων τοῦ Δουμά ἐγένετο μόνον λόγος. Χθὲς τοιοῦτον
γεῦμα ἔδωκεν ὁ κομισσάρχης τῆς Ἀγγλίας σήμερον ἴσως
δῶτῃ ἄλλος.

Συμμά εἰς τὴν ἀναρχίαν ταύτην προσετέθησαν καὶ αἱ
θρησκευτικαὶ ἐριδες, αἰτινες, κατασιγάσασαι πρὸς καιρὸν
ἐνεκα τῶν κοινῶν συμφορῶν, ἤρχισαν ἐπαναλαμβάνομεναι.
Καὶ εἰς ταύτην δυστυχίᾳ τὴν πάλιν προσωινίζεται ἡ
ἥττα τοῦ ὀρθόδοξου πληρώματος, διότι οὐδένα ἔχει προ-
στάτην. Ὁ Ρώσος ὀντιπρόσωπος ἐξακολουθεῖ νὰ φαίνη-
ται ἀδιαφορῶν εἰς τὰ τῆς Συρίας. Ὁ Ἕλληνας, ἂν καὶ ἔχων
καλὴν θέλησιν, ὑποβλέπεται ὅμως. Ὁ Πατριάρχης Ἀντιο-
χείας ὅστις ἡδύνατο νὰ προστατεύῃ αὐτὸ, εἶναι ἀπὸν
εἰς Κωνσταντινουπόλιν. Οὕτω εὐρισκόμενον ἀπροστατευ-
τον τὸ ὀρθόδοξον πλήμα, φαίνεται ἀδικούμενον καὶ εἰς
τὴν διανομήν τῶν βοηθημάτων καὶ τῶν ἀποζημιώσεων.

Ἀνέγων τὰ περὶ τοῦ στρατοῦ ἡμῶν ἐκδοθέντα δια-
διατάγματα περὶ νέου ὁργανισμοῦ αὐτοῦ, οἱ Γάλλοι εἰς
οὓς διακοίνωσα ταῦτα τὰ ἐνέκριναν πληρέστατα, παρα-
τήρησαντες μόνον ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ εἶναι μικρὸς δι' ἐν-
δεχόμενον πόλεμον, μὴ γνωρίζοντες ὅτι ἐνησχολεῖτο ἡ
Κυβέρνησις εἰς τὸν ὁργανισμὸν τῆς ἐθνοφιλικῆς· ὅταν τοῖς
εἶπον τοῦτο ἐνέκριναν τὰ πάντα· τὸσον τὸ batallion mo-
dèle (πρότυπον τάγμα) ὅσον καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς
ἐφεδρείας αὐτῶν ἐπέησαν ἰδίως.

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, τὴν 25 Ὀδρίου 1860.

Δυναμεί αὐτοκρατορικῶν διαταγμάτων.
Ὁ Ἐμὶν ἐφέντης, πρῶτον μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου, διωρίσθη Δασκὴ Ναζιρῆ, (ὕπουργός τῆς δικαιοσύνης).
Ὁ Μουχτάρ μπέης, πρῶτον Δασκὴ Ναζιρῆ, διωρίσθη μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου.
Ὁ Σερῖφ ἐφέντης διωρίσθη μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου.

Ὁ Ἀφίφ ἐφέντης, ἀρχιγραμματεὺς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ διβανίου, διωρίσθη σύμβουλος (μουστεσάρ) τοῦ Μ. Βεζύρου, προαχθεὶς συγχρόνως εἰς τὸ ἀξίωμα Μπαλά.

Ὁ Μπεσὴρ μπέης, μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου, διωρίσθη ἀρχιγραμματεὺς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ διβανίου.

Ἐξακολουθοῦν νὰ ἔρχονται πάλιν δι' ἐκάστου ἀτμοπλόου καὶ δι' ἱστιοφόρων πλοίων Τάρταροι τῆς Κριμαίας καὶ τοῦ Κουβάν. Κατὰ δὲ τὸν « Ἀνατολικὸν Κήρυκα », ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μετ' οὗ πολὺ θέλει συμποσῶθῃ εἰς ἐκατόντάδας χιλιάδων. Τὸ Λιμεναρχεῖον κατ' αὐτὰς συνεφώνησε μετ' τὴν ἀτμοπλοϊκὴν ἐταιρίαν τοῦ Νομισματοκοπείου ἵνα μετακομισθῶσι δωρεάν οἱ ἐν Χαϊδάρ πιασά μετανάσται ὅσοι θέλουσι ν' ἀποικήσωσιν εἰς Νικομήδειαν Κίον καὶ Μερσίναν.

Κατ' αὐτὰς ἐξεργάγησαν ἐνταῦθα πυρκαϊαί τινες, ἀλλ' εὐτυχῶς προεληφθῆσαν ἐγκαίρως καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἐπ' ἀνέγκον μεγάλας ζημίας.

Κατὰ τὸν « Ἀμερλίπτον », Ἰωάννης τις Βιδούλης, σκάπτων ἐν Βουρνόβη πηγάδιον, ἀπῆλθε μαρμαρον μετ' ἐπιγραφὴν μοναχοῦ τινὸς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1761, ἥτις προλέγουσα ὅτι ὁ χειμὼν τοῦ 1861 ἔσται δριμύτατος, προτρέπει τοὺς ἀνθρώπους νὰ προμηθευθῶσι μετ' ἀρετὰ ξύλα καὶ κάρβουνα.

Τὸ Ἀγγλικὸν ναυαρχεῖον ἀπεφάσισεν ἵνα κατασκευ-

ασθῇ ἕτερον πλοῖον τῆς γραμμῆς σιδηρόδρομον καὶ μεγίστων διαστάσεων, μέλλον νὰ φέρῃ ἀτμοκινήτους μηχανὰς μεγάλης δυνάμεως. Τὸ μήκος αὐτοῦ ἔσται 400 ποδῶν, ἥτοι θέλει εἰσθῇ τὸ μακρύτερον πάντων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ ὑπαρχόντων πλοίων τῆς γραμμῆς, πρὸς δὲ καὶ τὸ φοβερώτατον πάντων, διότι θέλει ὀπλισθῇ δι' ἀμτρογυκίων κανονίων μεγίστης ὀλκῆς καὶ δὲν θέλει διατρυσθῇ ὑπὸ σφαίρας, ὅσοι μεγάλη καὶ ἂν ᾖ.

(Ἐκ τῆς Ἀμυλθείας).

Ἡλεκτρικὸς Τηλέγραφος. Κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐπιγραφουμένην μέθοδον τὸ ἡλεκτρικὸν Σύστημα μόλις ἰδύνατο νὰ μεταβιβάσῃ 2000 λέξεις ἐκάστην ὥραν, τῆς ταχύτητος τοῦ ἔργου ἐξαπτομένης ἐκ τῆς ποιότητος καὶ τοῦ μήκους τοῦ σύρματος. Ἀλλ' ὁ ἐν νῆα Γόρρη διαμείνων διδάκτωρ Βράδλεϋ, ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη σπουδάζας περὶ τὴν εὐρεσιν μέσου, διευκολύνοντος τὴν μεταβιβάσιν τῶν σημείων, ἐφευρε τρόπον, δι' οὗ δύναται νὰ μεταβιβάσῃ 10,000 λέξεις ἀνὰ πᾶσαν ὥραν. Τοῦτο δὲ κατώρθωσε μεταχειρισθεὶς τὸ Μόρσειον αλφάβητον, ὅπερ ἐστὶν ἤδη ἐν χρῆσει ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ, καὶ ἀνακαλύψας μηχανὴν τὴν δυνάμενον νὰ ἐνεργεῖ τὴν θαυμασίαν ἐνέργειαν τοῦ μεταβιβάσειν 240,000 λέξεις ἀνὰ πᾶν ἡμερονύκτιον.

(Ἐκ τῆς Αὐγῆς).

Ὁ ἡγεμὼν Κούζας διώριεν ἐσχάτως τὸν Κ. Ν. Στεργιάδην συνταγματάρχην τοῦ ναυτικοῦ καὶ Ἕλληνα τὸ γένος, Γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν λιμένων τῆς Ρουμανίας. Ἡ ἐγνωσμένη ἱκανότης καὶ τιμιότης τοῦ ἀνωτέρου τούτου αξιωματικοῦ, ὁ ἱπποτικὸς χαρακτὴρ του καὶ ἡ εὐγενὴς συμπεριφορὰ του παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. Ἡ κοινὴ γνώμη ἐπεφώνησεν εἰς τὴν διορισμὸν τοῦτον ἡ δὲ ἰουμανικὴ Κυβέρνησις εἶναι ἀξιεπαινος, ἐπιστευθεὶς εἰς αὐτὸν τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν τῶν λιμένων Γαλζίου,

Ἰβραίλας, Ἰσμαηλίου καὶ Ρένιου. Ἐν καιρῷ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου ὁ Κ. Στεργιάδης ὡς ἐφορος τῶν λιμένων ὤφειλε νὰ μέγιστα τὴν ἑλληνικὴν ναυτηλίαν, περιθάλπων τὰς ναυτάς καὶ εὐκολύνων τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα. Εἴθε ἡ Κυβέρνησις μας, ὅπως ἐπραξάν αἱ λοιπαὶ Δυναμεί, τὴν χορηγήσει τὸ νομίμως εἰς αὐτὸν ὀφειλόμενον ἑλληνικὸν παράσημον.

(Ἐκ τῆς Ἀνεγέρσεως).

Ἡ ὀθωμανικὴ ἐφημερὶς τῆς πόλεως μας « Τζεφίρ » Χαβαδὶς « ἀναγγέλλει ὅτι εἰς τὸν ἐν τοῖς Βυζαντινῶν ἀνακτόροις ὄρμον τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀκατίων ὑπάρχον ἀκάτιον τι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σουλτάνου Μουράδ λία περιεργον διὰ τὴν ἐπιτηχεῖαν αὐτοῦ κατασκευὴν. Ἡ Λ. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γαλλίας πληροσορηθεὶς περὶ τοῦτου διέταξε νὰ λάβωσι τὸ σχέδιον αὐτοῦ καὶ κατασκευασθῇ ὅμοιον πρὸς ἰδιαιτέραν χρῆσιν τῆς Μεγαλειότητός του. Τὸ ἀκάτιον τοῦτο ἔχει μήκος ἐξήκοντα ἐννέα καὶ ἡμίσεως πήχεων καὶ πέντε καὶ ἡμίσεως πλάτους. Κινεῖται δ' ὑπὸ ἐκτὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων κωπηλατῶν ἐλαινόμενον.

(Ἐκ τῆς Ἑλπίδος).

Κατὰ τὸν Βορρᾶν τῶν Βρυξελλῶν ὁ πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας ἀναβαίνει εἰς 36,000,000 ψυχῶν διαιροῦνται δὲ εἰς τὰ ἐξῆς ἐπαγγέλματα. Εἰς γεωργούς 21,000,000, βιομηχανούς 2,500,000, τεχνίτας 8,000,000 εἰς ἐπαγγελλομένους τὰς ὥραις τέχνας 3,000,000, ὑπηρέτας 3,000,000, καὶ διαφόρους 700,000. Ἡ δὲ τάξις τῶν γεωργῶν περιλαμβάνει γεωργούς ἰδιοκτητὰς 7,200,000 ἀγροκόμους 2,600,000, ἐνοικιαστὰς ὑποστατικῶν 1,500,000, ἡμερομισθίους 6,400,000, ὑπηρετὰς 3,000,000, καὶ ζυλοτόμους 300,000.

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Ἀριθ. 102.

Ὁ Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διακηρύττει ὅτι,

Κατ' αἴτησιν καὶ παραγγελίαν τοῦ ἐνταῦθα κατοικοῦντος Κ. Δημητρίου Καλάρη καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15996 καὶ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1859 ἐκτελεστοῦ ὁμολόγου ὑποθηκοδανείου συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Συμβολαιογράφου Κυρίου Κωνσταντίνου Ἀγγελίδου, κοινοποιηθέντος νομίμως μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν πρὸς τὸν ὀφειλέτην Χρηστοδούλον Ἰωάννου κάτοικον Ἑρμοῦπόλεως καὶ διαμείνοντα ἤδη εἰς Ὑδραν ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 583 καὶ ἀπὸ 10 Ἰουλίου 1860 ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως τοῦ Δικαστικοῦ Κλητῆρος Κυριακοῦ Γαρδένη, ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ Δήμῳ τούτῳ τῆς Ἑρμοῦπόλεως ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ ἐνταῦθα Τελωνείου ἐξωθεν τοῦ Καφενείου τοῦ Κ. Ἀνδρέου Κοσμά ἐνοικιασμένου ἤδη πρὸς τὸν Καφεπωλὴν Βασίλειον Γιαννοῦτσον καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα συμβολαιογράφου Κ. Κωνσταντίνου Ἀγγελίδου, ἡ τούτου κωλυομένου ἐνώπιον τοῦ ἐτέρου Συμβολαιογράφου Ἑρμοῦπόλεως Κ. Ἰωάννου Ἀθανασίου, ἡ ἐνταῦθα ἐντὸς τῆς Ἑρμοῦπόλεως κατὰ τὴν συνοικίαν τῶν Ψαριανῶν καὶ τὸ παλαιὸν Νεκροταφεῖον κειμένη οἰκία ἰδιόκτητος τοῦ ὀφειλέτου Κ. Χρηστοδούλου Ἰωάννου κατοικοῦ Ἑρμοῦπόλεως καὶ διαμείνοντος ἤδη εἰς Ὑδραν, ἡ ὁποία εἶναι λιθόκτονος ἐκ θεμελίων μέχρι τῆς κορυφῆς μετ' πελεκητοῦς λίθους, μετ' ἀσβεστοῦ καὶ μετ' ὀθραϊκῶν χωρήματα πληθόκτονα (τζατμάς) τῆς ὁποίας τὸ ἐμβαδὸν εἶναι μέτρα βασιλικά τετγωνικά τετραγωνικά 65 ὡς ἔγγιστα, καὶ συγκεκριμένη ἀπὸ ἀνώγειον καὶ κατώγειον ἐξ ὧν τὸ μὲν ἀνώγειον σύγκειται ἀπὸ μίαν αἰθουσαν, τρεῖς κοιτῶνας δύο

ἐξώστας ξυλίνους, ἓνα μαγειρεῖον, ἓνα ἀναγκαῖον καὶ δύο προδρόμους, τὸ δὲ κατώγειον ἀπὸ μίαν αἰθουσαν, μετ' ὑπόγειον κάτωθεν αὐτῆς ἓνα κοιτῶνα, μαγειρεῖον μετ' ὅλα τοῦ τὰ ἀναγκαῖα καὶ δεξαμενὴν ἐντὸς αὐτοῦ (στέρναν), φρέαρ (πηγάδιον), φούρνον καὶ πατάριον, ἀναγκαῖον, δύο προδρόμους, ἓνα ὀρθογώνιον καὶ δύο εἰσόδους μίαν ἀπὸ τὸ βόρρειον μέρος καὶ ἄλλην ἀπὸ τὸ νότιον, ἐκτίθεται λέγω εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἡ εἰρημένη οἰκία τοῦ ὀφειλέτου Χρηστοδούλου Ἰωάννου μετὰ τοῦ ἐδάφους καὶ ἀέρος τῆς καὶ μετ' ὅλων τῶν δικαιωμάτων τῆς ὡς περιγράφεται ἀκριβέστερα εἰς τὴν ἐπίσην ἡμετέραν ἐνταῦθα ὑπ' ἀριθ. 101 τῆς χρεωστῆς ἡμερομηνίας ἐκτελεσθῆναι ἀναγκαστικῶς κατασχέσεως ἐνεργηθεῖσαν παρ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἵνα ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ αὐτῆς πληρωθῇ ὁ Κ. Δημήτριος Καλάρης τὸ δάνειόν του συνιστάμενον εἰς δραχμὰς ἀγοραίας 3,000 τρεῖς χιλιάδας κεφάλαιον μετὰ τοῦ τόκου τῶν ἐννέα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος ἀρχομένου τοῦ τόκου ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1859 μέχρις ἐξοφλήσεως ὡς καὶ τὰ ἐξόδα τῆς ἐπιταγῆς καὶ ἐκτελέσεως, ὀφειλομένων παρὰ τοῦ Χρηστοδούλου Ἰωάννου πρὸς τὸν Κ. Δημήτριον Καλάρην,

Ὁ πλειστηριασμὸς τῆς εἰρημένης οἰκίας θέλει τελειώσῃ ὀριστικῶς τὴν μεσημβρίαν τῆς ογδόῃς τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1861 ἡμέραν Κυριακὴν κηρυττομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ τούτου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Κήρυκος Γεωργίου Α. Σκωτάκη τὴν τελευταίαν ταύτην ἡμέραν (8 Ἰανουαρίου 1861) ἀπὸ τὴν ἐνάτην ὥραν Π. Μ. μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ τὴν κατακυρώσεως.

Ἡ ἀνωτέρω πλειστηριασμένη οἰκία ἐξετιμήθη παρὰ τοῦ Δημοπαρέδρου τοῦ Δήμου Ἑρμοῦπόλεως Κ. Δημητρίου Παππᾶ διὰ δραχμὰς

δώδεκα χιλιάδας 12000 ἀγοραίας.

Πρῶτη δὲ προσφορὰ προσδιορίζεται δι' αὐτὴν τὴν οἰκίαν ἡ προσφερομένη παρὰ τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ Κ. Δημητρίου Καλάρη δραχμὰς τέσσερας χιλιάδας ἀριθ. 4,000 ὁμοίας.

Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνεαι εἰς τὸν προσφέροντα τὰ πλεονα καὶ τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἀφοῦ παρέλθουν καὶ τρεῖς λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου τοῦ σημείου διὰ σκηπανίου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 974 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἡ μὲν πώλησις γίνεται μετρητῇ ἐπὶ χεῖρας ἡ δὲ πλειστηριαζομένη οἰκία κατακυροῦται ἀμέσως πρὸς τὸν ἀγοραστὴν καὶ τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν.

Ἐγένετο ἡ παρούσα σήμερον τὴν δευτέραν Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1860 ἡμέραν Τετάρτην Μ. Μ. καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ ὑποφαινομένου Κλητῆρος.

Ὁ Κλητὴρ

Χ. Π. Ἐλευθερίου.

Ἀριθ. 101

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως

Σήμερον πρῶτην Νοεμβρίου τοῦ ἔτους χίλια ὀκτακόσια ἐξήντα ἐν Ἑρμοῦπόλει τῆς Σύρου ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τρίτην καὶ ὥραν τετάρτην μετὰ μεσημβρίαν ὁ ὑποφαινόμενος Χαράλαμπος Παππᾶ Ἐλευθερίου Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, κατὰ συνέπειαν παραγγελίας δοθείσης μοι παρὰ τοῦ ἐνταῦθα κατοικοῦντος Κ. Δημητρίου Καλάρη καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 15996 καὶ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1859 ἐκτελεστοῦ ὁμολόγου ὑποθηκοδανείου συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Συμβολαιογράφου Κ. Κωνσταντίνου Ἀγγελίδου κοινοποιηθέντος νομίμως μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἐκ μέ-

ρους τοῦ δανειστοῦ Δημητρίου Καλάρη πρὸς τὸν ὀφειλέτην Χρηστοδούλον Ἰωάννου κάτοικον Ἑρμοῦπόλεως καὶ διαμείνοντα ἤδη εἰς Ὑδραν, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 583 καὶ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1860 ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως τοῦ παρὰ τῷ Ἑρμοῦπόλει Ἰωάννῳ, διατελούντος Δικαστικοῦ Κλητῆρος Κυριακοῦ Γαρδένη, πρὸς ἐκτέλεσιν λέγω ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς δοθείσης μοι παραγγελίας παρὰ τοῦ Κ. Δημητρίου Καλάρη, τῇ διαταγῇ τοῦ Κ. Δημάρχου Ἑρμοῦπόλεως παραλαβὼν τὸν Δημαρχικὸν Πάρεδρον τοῦ αὐτοῦ Δήμου Ἑρμοῦπόλεως Κ. Δημητρίου Παππᾶ κάτοικον ἐνταῦθα μετέβην μετ' αὐτοῦ αὐτοπροσώπως εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐντὸς τῆς Ἑρμοῦπόλεως κατὰ τὴν συνοικίαν τῶν Ψαριανῶν καὶ τὸ παλαιὸν Νεκροταφεῖον κειμένη οἰκίαν ἰδιόκτητον τοῦ ὀφειλέτου Χρηστοδούλου Ἰωάννου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦτε Δημοπαρέδρου Κ. Δημητρίου Παππᾶ μὴ παρόντων τῶν διαδίκων (πιστωτοῦ καὶ ὀφειλέτου) κατέσχον ἀναγκαστικῶς τὴν εἰρημένην οἰκίαν τοῦ ὀφειλέτου Χρηστοδούλου Ἰωάννου μετὰ τοῦ ἐδάφους καὶ ἀέρος τῆς καὶ μετ' ὅλων τῶν δικαιωμάτων τῆς τὴν ὁποίαν θέλω ἐκθέσω εἰς πλειστηριασμὸν ἵνα ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ αὐτῆς πληρωθῇ ὁ Κ. Δημήτριος Καλάρης τὸ δάνειόν του συνιστάμενον εἰς δραχμὰς ἀγοραίας τρεῖς χιλιάδας κεφάλαιον μετὰ τοῦ τόκου τῶν ἐννέα τοῖς ἑκατὸν τὸν χρόνον ἀρχομένου τοῦ τόκου ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1859 μέχρις ἐξοφλήσεως ὡς καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐπιταγῆς καὶ ἐκτελέσεως, ὀφειλομένων παρὰ τοῦ Κ. Χρηστοδούλου Ἰωάννου πρὸς τὸν Κ. Δημήτριον Καλάρην, κατέσχον λέγω τὴν εἰρημένην οἰκίαν

(Ἐπείτα συνέχεια Δικαστικοῦ)

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ